

## ***Είναι καιρός να γνωριστούν οι θάλασσες με τους κινδύνους***

Του Κώστα Χατζή

Θα δημοσίευα αυτή την επιστολή με την προκήρυξη εθνικών εκλογών στην, υπό Κατοχή, ελληνική Επικράτεια. Ύστερα, όμως, από το τελευταίο πραξικόπημα, την μετατροπή του Συντάγματος σε χαρτί τουαλέτας και τα καραγκιοζιλίκια που τη συνόδευσαν, κάθε ημέρα σιωπής θεωρώ ότι αυξάνει τη συνενοχή μου και με απομακρύνει από την συνείδησή μου. Είναι σκληρό να συντάσσεις ένα κείμενο που δεν φανταζόσουν ποτέ ότι θα γράψεις. Πόσο μάλλον όταν πριν 2 χρόνια ήσουν ο συντάκτης μιας επιστολής νέων που καλούσαν τον Αντώνη Σαμαρά να αναγεννήσει την Πατρίδα και την Παράταξή του. Αλλά, όπως είπε και ο ίδιος, «δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από μία ακρωτηριασμένη συνείδηση».

Τον τελευταίο 1,5 χρόνο παρακολουθούμε τη μακροβιότερη θεατρική παράσταση που έχει παιχτεί στην ψευδεπίγραφη Μεταπολίτευση. Με στόχο την υποταγή του ελληνικού λαού στις απαιτήσεις των διεθνών τοκογλύφων και της παγκόσμιας Νέας Τάξης, τα δύο κόμματα, με τη συνέργεια ή την ανοχή των υπολοίπων, σκηνοθέτησαν τη φαρσοκωμωδία του Μνημονίου, γνωρίζοντας τις τραγικές συνέπειές του και την απώλεια εθνικής ανεξαρτησίας. Της εθνικής ανεξαρτησίας που θυσιάζεται στο βωμό 7 τραπεζών που διοικούν τον κόσμο και μετονομάστηκαν σε «αγορές» για να μην τις αναγνωρίζουν οι πολίτες (Citigroup, Credit Suisse, Deutsche Bank, Goldman Sachs, Merrill Lynch, Morgan Stanley, UBS). Βέβαια, για την εθνοπροδοτική, εμετική μαριονέτα που έπαιζε το ρόλο του Πρωθυπουργού και ονομάζεται Γιώργος Παπανδρέου, κάτι τέτοιο ήταν απολύτως αναμενόμενο. Λιγότεροι, όμως, φαντάζονταν ότι στο έργο ξεπουλήματος της εθνικής μας υπόστασης θα είχε συμπρωταγωνιστή τον Αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, με τον οποίο έπαιξαν «τον κακό και τον καλό μπάτσο», τον κακό που φέρνει τα μνημόνια και τον καλό που υποδύεται ότι δεν τα θέλει. Γιατί οι μάσκες της προδοσίας δεν έπεσαν με τη συγκυβέρνηση. Είχαν πέσει πολύ νωρίτερα :

- Με την καταψήφιση του αρχικού Μνημονίου, από την ασφάλεια που παρείχε το νούμερο των 151 βουλευτών. Γιατί αν, τότε, ο Αντώνης Σαμαράς ζητούσε εκείνος την υπερψήφιση με 180, λόγω εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας, και το καταψήφιζε, δε θα είχαμε φτάσει εδώ. Όχι μόνο δεν το έκανε, αλλά προσπαθούσε να το αποφύγει με κάθε τρόπο.
- Έπειτα, αποδέχθηκε το πλαστό χρέος στο σύνολό του και αναγνώρισε το Μνημόνιο ως νόμιμο με την κυνική δήλωση πως «η Ελλάδα θα τηρήσει και θα σεβαστεί τις υπογραφές της», πετώντας τον αντιμνημονιακό του μανδύα (1 Νοεμβρίου 2010). Και καταψήφισε στη Βουλή την πρόταση για σύσταση επιτροπής λογιστικού ελέγχου του δημοσίου χρέους. Κανονικά η κουβέντα τελειώνει εδώ. Άσχετα αν η κοροϊδία συνεχίστηκε για πολύ ακόμα.
- Συνεχίστηκε με τις γενικόλογες προτάσεις της ΝΔ για την οικονομία που, ανάθεμα κι αν κατάλαβε κανείς πώς θα φέρουν ανάπτυξη. Χορτάσαμε, όμως, από επικοινωνιακά σλόγκαν όπως «επανεκκίνηση», «λάθος συνταγή», «άλλο μείγμα». Και βέβαια στο «Ζάππειο 2» δεν ακούσαμε πλέον τίποτα εναντίον του Μνημονίου, πέρα από το παραμύθι της επαναδιαπραγμάτευσης. (12 Μαΐου 2011).

- Το καλοκαίρι που πέρασε έκανε πρόβα συγκυβέρνησης (15 Ιουνίου 2011) και στη συνέχεια ο Αντώνης Σαμαράς νομιμοποίησε το δεύτερο Μνημόνιο, που τάχα είχε καταψηφίσει, ψηφίζοντας τα μισά σχεδόν άρθρα του «εφαρμοστικού» νόμου. Λίγο μετά έβαλε φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του στην εκποίηση του εθνικού πλούτου σε εξευτελιστικό αντίτιμο, ορίζοντας εκπρόσωπο της Ν.Δ. στο Ταμείο «Αξιοποίησης» Δημόσιας Περιουσίας (Ιούλιος 2011). Ταυτόχρονα, τα «παπαγαλάκια» της Συγγρού έβγαζαν γραφικό το μόνο βουλευτή που μιλούσε για τα CDS. Όσο για εκλογές, ύστερα από μήνες εκκωφαντικής σιωπής, τις ζήτησε...μέσα από τα δόντια και αφού πρώτα το είχαν κάνει μέχρι και οι Οικολόγοι Πράσινοι, ίσως και ο Βασίλης Λεβέντης.
- Στη φετινή ΔΕΘ, ενώ είχε επιβληθεί το αντισυνταγματικό χαράτσι ακινήτων, προτίμησε να επιτεθεί στον Φωτόπουλο, συνδράμοντας τον πρώτο κατοχικό Πρωθυπουργό στην αντιμετώπιση των «πράσινων» συντρόφων του. Αλλά για το ίδιο το χαράτσι αρκέστηκε στο «Δε λέω μην πληρώνετε, δεν είμαι υπέρ κανενός “δεν πληρώνω”, αλλά ξέρω πως δε μπορείτε», δηλ. δυο φορές κουκιά με λάδι και καμία δέσμευση. (Σεπτέμβριος 2011).
- Για να φτάσουμε στον εξευτελισμό των τελευταίων ημερών, κατά την οποία η διαδρομή Συγγρού-Βουλή-Μαξίμου-Προεδρικό Μέγαρο πρέπει να στρώθηκε με τα ακριβότερα χαλιά για να φιλοξενήσει τις κωλοτούμπες που δεν προλαβαίναμε να μετράμε. Η αναλυτική περιγραφή περιττεύει, αρκεί η τηλεγραφική αναφορά : Διαρροές για καταψήφιση της δανειακής σύμβασης ελεγχόμενης χρεωκοπίας. Βαψομαλλιάδες που εξομοίωναν τη συγκυβέρνηση με χούντα. Αμηχανία και τρόμος στην απειλή Βενιζέλου για υπερψήφιση με 180 βουλευτές. Απόρριψη μετά βδελυγμίας του δημοψηφίσματος που θα έδινε το λόγο στο λαό και θα απαιτούσε ξεκάθαρη θέση από τη Ν.Δ.. Κι ύστερα ΝΑΙ στην ελεγχόμενη χρεωκοπία χωρίς να είναι, καν, γνωστό το κείμενο της σύμβασης. ΝΑΙ στη συγκυβέρνηση με τους αρχιπροδότες. Και μετά, ΝΑΙ στην παρατεταμένη θητεία της. ΝΑΙ στη συμμετοχή πολιτικών στελεχών. ΝΑΙ στον δοτό, δεύτερο κατοχικό πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο, τον διοικητή της ΤτΕ επί σκανδάλου χρηματιστηρίου και επί παραποίησης οικονομικών στοιχείων, τον άνθρωπο των τραπεζών που οδηγούν τα έθνη στην εξαθλίωση, τον εκλεκτό της διαπλοκής, του Σημίτη και του Τρισέ. Του ίδιου Τρισέ που μέχρι το 2009 ο Αντώνης Σαμαράς κατακεραύνωνε, προφορικά και γραπτά, για τη θηλιά που βάζει στο λαιμό της Ευρώπης. Με λίγα λόγια, ΝΑΙ στην ταφόπλακα της Πατρίδας και την εγκαθίδρυση οικονομικών δολοφόνων στη χώρα. Κι ύστερα απ' όλα αυτά, ένα διάγγελμα από το οποίο έλειπαν οι χάντρες και τα καθρεφτάκια, μια που μάλλον απευθυνόταν σε ιθαγενείς.

Ύστερα από τα παραπάνω, είναι λογικό να έχει χάσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας. Τυγχάνει, όμως, αποδοχής, από κάθε λογής νταβατζήδες, ξένους, εγχώριους και κομματικούς. Δεν ξέρω αν η περίοδος της «πολιτικής ερήμου» ή η φιλοδοξία της πρωθυπουργίας μείωσαν τις αντιστάσεις του. Πώς αλλιώς, όμως, να εξηγηθούν τα παρακάτω :

- Παρέδωσε τη διοίκηση και τη νομή εξουσίας εντός Ν.Δ. σε μια πολιτική συμμορία που κατέλαβε σχεδόν όλες τις θέσεις-κλειδιά. Δεν αναφέρω ονόματα, όχι από φόβο, αλλά για να μην αποκτήσουν περισσότερη αξία απ' όση τους πρέπει. Άλλωστε τους γνωρίζει μέχρι και το τελευταίο μέλος Τοπικής με τα παρατσούκλια «κυανόκρανοι», «golden boys» ή «πράκτορες». Και απ' ότι δείχνει με τους ίδιους σκοπεύει να διοικήσει και τη χώρα.

- Ιδιαίτερης αναφοράς χρήζει ο διευθυντής του γραφείου του κ. Αρβανιτόπουλος. Ο άνθρωπος που από το...πουθενά επεβλήθη στις 30/11/09 όχι μόνο στη Ν.Δ., αλλά και στην πολιτική ζωή της χώρας εν γένει. Ο διευθυντής που τον περασμένο Αύγουστο, κατά τις διαρροές, αποχωρούσε, αλλά τελικά δεν αποχώρησε ποτέ, σαν ένα...αόρατο μακρύ χέρι να τον κράτησε στη θέση του. Ο καθηγητής της Παντείου και πλέον αν. υπουργός Παιδείας (σ.σ. φαντάζομαι χαρά τα πουλέν, κ. καθηγητά) που πιθανολογώ ότι απαντά στους «ακραίους» κύκλους, που χαρακτηρίζουν το ρόλο του σκοτεινό και εθνικά επικίνδυνο, με ένα αντίστοιχο «Εθνικιστές Αντώνη μου, εθνικιστές...»
- Χαρακτηριστική είναι η επιλογή «συμφιλίωσης» της Ν.Δ. με τους εμετικούς διαδικτυακούς υβριστές του Προέδρου της κατά την εσωκομματική μάχη και η μετατροπή τους σε ημιεπίσημα παραπολιτικά γραφεία τύπου και σε όργανα λάσπης χωρίς φίμωτρο. Όπως ακόμα χαρακτηριστικότερη είναι η πρωτοφανής εικόνα Προέδρου της Ν.Δ. να ομιλεί σε διαφημιστικό event που «βαφτίστηκε» φεστιβάλ κομματικής νεολαίας και στην «πλάτη» του βήματος να μοστράρονται κανάλια και ιδιωτικές εταιρείες (Σεπτέμβριος 2010).
- Φυσικά, για τα κανάλια των «νταβατζήδων», ο Πρόεδρος της Ν.Δ. δε μίλησε ποτέ, για τις παράνομες άδειες λειτουργίας τους και τα εκατομμύρια χρέη σε δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία. Ίσως γι' αυτό τον βλέπουν με...συμπάθεια οι Μάκηδες, οι Λάκηδες, οι Θέμοι και ο εθνικός εργολάβος κ. Μπόμπολας. Ο τελευταίος, βέβαια, έχει ακόμα ένα λόγο : Την αποκήρυξη εκ μέρους της Ν.Δ., τόσο του κινήματος των διοδίων, όσο και αυτού της Κερατέας, περιπτώσεις ασύλληπτης παρανομίας και κλοπής εις βάρος της χώρας και των πολιτών της.
- Έστω και κατά σύμπτωση -;- , ο Αντώνης Σαμαράς τίμησε τον ένα χρόνο στην αρχηγία του κόμματος με ομιλία στο Ελληνοαμερικάνικο Επιμελητήριο (29 Νοεμβρίου 2011). Αλήθεια, πόσο αφελείς ήμασταν όσοι νομίζαμε πως θα το γιορτάσει ανοίγοντας την πόρτα του γραφείου του στους απλούς ανθρώπους που του έδωσαν εκείνη τη συντριπτική νίκη ; Και πόσο αφελέστεροι όσοι περίμεναν ότι αντί για τους Πρετεντέρηδες, τις Παναγιωταρέες, τους Παπαγιάννηδες και άλλους εκπροσώπους της εντίμου δημοσιογραφίας, θα ξεναγούσε στα νέα γραφεία τους παππούδες και τις γιαγιάδες που στάθηκαν με τις ώρες στις ουρές για να τον εκλέξουν ; (Φεβρουάριος-Μάρτιος 2011).
- Δε μπορεί να ξεχαστεί το κουκούλωμα του σκανδάλου SIEMENS με διακομματική συμφωνία, που επιτρέπει σε Τσουκ(ρ)άτους να κυκλοφορούν ελεύθεροι. (Ιανουάριος 2011)
- Όπως δε μπορεί να ξεχαστεί η συμφωνία της Ν.Δ. στην κρατική επιχορήγηση προς το Μέγαρο Μουσικής ύψους 90 εκατ. ευρώ για κάλυψη χρεών, την ώρα που εξαθλιώνονται οι μισές ελληνικές οικογένειες (Μαρτίος 2011). Μπορεί, όμως, έτσι να εξηγηθεί η φημολογούμενη θέση συμβούλου του Αντώνη Σαμαρά στον υιό Ψυχάρη (Οκτώβριος 2011) και η παραχώρηση από Το Βήμα του κεντρικού άρθρου στον Πρόεδρο της Ν.Δ. (2 Οκτωβρίου 2011), όπως το ίδιο είχε συμβεί και με το γιο της Μαργαρίτας, όταν οι νταβατζήδες αποφάσισαν πως ήρθε η ώρα να γίνει πρωθυπουργός.
- Αντίστοιχα συνεκτική φαίνεται και η σχέση άλλων δύο γεγονότων. Στις 8/3/11 ο κ. Στυλιανίδης, ο δελφίνος βεβαίως βεβαίως, συμμετέχει σε εκδήλωση του οργάνου της Νέας Τάξης που λέγεται ΕΛΙΑΜΕΠ, χρηματοδοτούμενο από ιδρύματα του παγκόσμιου τοκογλύφου και υποστηρικτή της σκοπιανής προπαγάνδας Τζορτζ Σόρος. Στις 4/4/11 ο Σόρος συναντιέται επισήμως με τον πρώτο κατοχικό πρωθυπουργό και ο Αντώνης Σαμαράς που γνώρισε «πολιτική έρμη» για το Σκοπιανό, αντί να συγκεντρώσει τους Νεοδημοκράτες έξω από το Μαξίμου και να διώξουν με κλωτσιές το λαμόγιο από τη χώρα, δε βγάζει ούτε ανακοίνωση, κοινώς «ποιεί την νήσσαν».

- Ανακοίνωση, όμως, έβγαλε η Ν.Δ. για τα τηλεφωνικά συγχαρητήρια που έδωσε ο Αντώνης Σαμαράς στον τότε αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. Λευτέρη Οικονόμου για τις επιτυχίες του Σώματος (21 Μαΐου 2011). Ο οποίος μέσα σε ένα βράδυ άλλαξε καρέκλα και από ένστολος έγινε Γ.Γ. Δημοσίας Τάξης (18 Οκτωβρίου 2011). Στον οποίο οι γραφικοί συνωμοσιολόγοι εύχονται και εις παγκόσμια ανώτερα. «Εθνικιστές Αντώνη μου, εθνικιστές».
- Από την άλλη, η Ν.Δ. δεν ήταν καθόλου λαλίστατη για τα σενάρια δολοφονίας από ξένες μυστικές υπηρεσίες του προηγούμενου Αρχηγού της και πρωθυπουργού. Δεν τα απαξίωσε, δεν τα υιοθέτησε, ούτε διέρρευσε ότι τα εξετάζει. Το ίδιο έπραξε και για τα αμερικάνικα wikileaks (Ιούνιος-Σεπτέμβριος 2011), που εμφανίζουν στελέχη με παρελθόν, παρόν και απ' όσο φαίνεται μέλλον στο κόμμα, ως συνομιλητές της Πρεσβείας και τις...πιέσεις που συμφώνησαν να ασκήσουν στον τότε πρωθυπουργό για αλλαγή πολιτικής σε συγκεκριμένους τομείς, στις οποίες απ' ότι φάνηκε εκείνος υπέκυψε, έστω διά της φυγής.
- Τέλος, την ίδια μονότονη σιωπή επιδεικνύει μέχρι σήμερα η Ν.Δ. και για το σκάνδαλο της PROTON BANK, ιδιοκτησίας Λαυρεντιάδη, ενός επιχειρηματία;- που εξαφανίστηκε με τον ίδιο πομπώδη τρόπο που εμφανίστηκε και σάρωνε τα πάντα.
- Ύστερα από όλα αυτά, μόνο αναπάντεχη δεν ήταν, αν και θλιβερή, η απάντηση άλλα αντ' άλλων του Αντώνη Σαμαρά στις 13/9/2011 και η αποστροφή «δε θ' ασχοληθώ με τα παλιά», στη μοναδική αιχμηρή ερώτηση στη ΔΕΘ για τη διαπλοκή στη χώρα (σ.σ. αδιαφορώ για τα κίνητρα του δημοσιογράφου Βλάχου, του αποδίδω εύσημα για την ερώτηση).

Με τον ίδιο προδοτικό τρόπο κινήθηκε «αντιπολιτευτικά» η Ν.Δ. και σε οποιοδήποτε άλλο ζήτημα απαιτείτο σθεναρή στάση:

- Το πρώτο δείγμα ήταν η χλιαρή αντίδραση στη νομιμοποίηση των λαθρομεταναστών (Μάρτιος 2010), όταν αρκέστηκε στην υπόσχεση κατάργησης όταν πάρει την εξουσία, ενώ όφειλε να ξεσηκώσει τον κόσμο και να καταθέσει μομφή εναντίον μιας κυβέρνησης που αλλοίωσε με νόμο, όχι απλά το εκλογικό σώμα, αλλά τον εθνικό ιστό της χώρας. Από τότε, κι αφού η κρίση επιδεινώνει το πρόβλημα, η Ν.Δ. παρατηρεί τα καθημερινά αστυνομικά δελτία που αναφέρουν ένοπλες ληστείες, ξεκληρίσματα οικογενειών και βιασμούς γυναικών μπροστά στους άντρες και τα παιδιά τους από δίποδα Ορκ (σ.σ. προς ευαίσθητους αντιρατσιστές : τους ίδιους χαρακτηρισμούς αποδίδω σε κάθε ομοεθνή που προβαίνει σε τέτοιες πράξεις. Μόνο που τα στοιχεία, όσο κι αν αποκρύπτονται, είναι συντριπτικά για τους αλλοεθνείς).
- Υπερψήφισε το νόμο 3849/10 που απαλλάσσει πολιτικούς, δικαστές και δημόσιους λειτουργούς από ποινικές κυρώσεις για παράνομα οικονομικά οφέλη και επιστροφή των κλεμμένων (26 Μαΐου 2010).
- Δεν επέμεινε, παρά επιδερμικά, για την έγκαιρη ανακήρυξη ΑΟΖ, που αποτελεί τεράστιο «χαρτί» για την οικονομική και την εξωτερική πολιτική της χώρας (Ιανουάριος 2011).
- «Κατάπια αμάσητη» τη μπίζνα του ΠΑΣΟΚ με τη διαχείριση δημοσίου χρήματος και θέσεων εργασίας από εκατοντάδες ΜΚΟ (Ιούνιος 2011). Ίσως για να προστατεύσει κάποια δικά της προβεβλημένα στελέχη που κρύβουν «σκελετούς στη ντουλάπα» από την διακυβέρνηση 2004-2009, όταν η φάμπρικα των ΜΚΟ ζούσε και βασιύλευε.

- Ψήφισε υπέρ της ανέγερσης τεμένους στην Αθήνα. Όχι τζαμιού, τεμένους, δηλ. χώρου όπου, εκτός της προσευχής, γίνεται κατήχηση για την επιθετική εξάπλωση του Ισλάμ.
- Στη ΔΕΘ, ο Αντώνης Σαμαράς δεσμεύτηκε ότι ως πρωθυπουργός θα ελέγξει το πόθεν έσχες των προηγούμενων πρωθυπουργών, υπουργών και υφυπουργών (Σεπτέμβριος 2011). Και καλά έκανε. Γιατί, όμως, δεν συμπεριέλαβε και τους Γ.Γ. Περιφερειών και Υπουργείων, που επίσης διαχειρίστηκαν πακτωλούς κοινοτικού και δημοσίου χρήματος; Μήπως για να μην αναταράξει την αδιάκοπη πορεία κάποιων προς το κοινοβούλιο και τους κυβερνητικούς θώκους ;
- Εν κατακλείδι, η τακτική που επέλεξε ο Αντώνης Σαμαράς, όπως κι οι προηγούμενοι, ήταν αυτή του «ωρίμου φρούτου». Μόνο που επειδή οι συνθήκες είναι χειρότερες από κάθε άλλη φορά, αυτή η επιλογή κατέστησε τη Ν.Δ. την πιο σικέ αξιωματική αντιπολίτευση που γνώρισε η χώρα. Απόδειξη, ότι δεν τόλμησε ούτε μία φορά να διοργανώσει μια συγκέντρωση και να βγάλει τον κόσμο στους δρόμους, μην τυχόν και αλλοιώσει τον αστικό-συστημικό χαρακτήρα του κόμματος. Δεν έκανε δηλ. ως Αρχηγός αυτό που έκανε, δύο φορές, ακόμα και ο προαιώνιος εσωκομματικός μας αντίπαλος, ο «σώγαμπρος» της Ν.Δ., ο συστημικός Επίτμος και σημερινός πανελίστας του Παπαχελά. Ναι, για το Μητσοτάκη η αναφορά, που είχε οργανώσει συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την χουντοΠΑΣΟΚική ΕΡΤ (1 Δεκεμβρίου 1984) και συλλαλητήριο με αίτημα εκλογές (2 Ιουνίου 1987). Το σημερινό, όμως, άνευ προηγουμένου ξεπούλημα της χώρας δεν έχρηζε συλλαλητηρίου...Βέβαια, αν η Ν.Δ. τολμούσε, ως κυβέρνηση, να πράξει το 1/10 όσων έπραξε η κατοχική κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, είναι σίγουρο πως θα είχαμε εμφύλιο πόλεμο. Αλλά φαίνεται ότι αυτά είναι ψιλά γράμματα....Κι έτσι, οι δυστυχείς οπαδοί της από δω πλευράς, έφτασαν στο σημείο να περιμένουν κάθε εμφάνιση του Αλέξη Τσίπρα στην τηλεόραση για να ακούσουν πατριωτικό-!-, αντιμνημονιακό, ριζοσπαστικό λόγο. Κι αν κάποιοι ξεχάσουν το Δεκέμβρη του '08, την υποστήριξη στους αναρχικούς και τα σταλινικά γκρουπούσκουλα που κουβαλά-κατ' ανάγκη;- μαζί του, μπορεί να τον ψηφίσουν κιόλας.

Βέβαια, υπάρχουν και θέματα κομματικής φύσεως που αδυνατίζουν την ηγετική φιγούρα του Αντώνη Σαμαρά. Μπροστά σε όσα τραγικά συμβαίνουν στη χώρα, καθίστανται επουσιώδη, ίσως ασήμαντα. Επιλέγω, όμως, την καταγραφή τους για να μη θεωρηθεί ότι περνούν απαρατήρητα και επειδή ενισχύουν την αναντιστοιχία λόγων και πράξεων :

- Ανέκοψε την κινηματική λογική για σαρωτικές αλλαγές που είχε αναπτυχθεί με την εκλογή του, βάζοντας τους Νεοδημοκράτες σε «καταστολή» για 8 μήνες, με πρόσχημα το Συνέδριο που θα άλλαζε τα πάντα. Και τελικά, συμμετείχαμε σε ένα επικοινωνιακό πανηγύρι, με τις παρελθοντικές πρακτικές και τα κλειστά δωμάτια μαγειρέματος (Ιούλιος 2010). Τα ίδια έγιναν και στα κατά τόπους όργανα και σε συνδυασμό με τη μηδενική αλλαγή στον τρόπο λειτουργίας, η κομματική οργάνωση γνωρίζει την πλήρη απαξίωση στην Περιφέρεια. Αυτό έλειπε, άλλωστε, να θιχτεί η πρωτοκαθεδρία των βουλευτών και των γραφείων τους....
- Τα κεντρικά όργανα συνεδριάζουν με απελπιστική συχνότητα και με όρους επικύρωσης, χωρίς να αποφασίζουν για τίποτα. Όπως παλιά δηλαδή.
- Οι αυτοδιοικητικές εκλογές έδωσαν πολλά μηνύματα (Νοέμβριος 2010). Γόνιμοι και επίγονοι αναβαπτίστηκαν από τον πολιτικό που εξελέγη κόντρα στην οικογενειοκρατία, η οποία ενισχύει δυνάμεις με φόντο τις επερχόμενες εθνικές εκλογές. Πώς να αντισταθείς π.χ. στο τεράστιο πολιτικό μέγεθος του Απόστολου και του Χρήστου, οι οποίοι, κατά τα Wilikeaks, «κάρφωσαν» τον

προηγούμενο αρχηγό στη Vassilissis Sofias 91 ; Στις περιοδείες, δε, του Προέδρου (π.χ. Ιωάννινα, Πάτρα, Θεσσαλονίκη), όσοι τον υποστήριξαν άδοξα και από την πρώτη στιγμή, αντιμετωπίζονταν ως μιάσματα για να μην παρεξηγηθούν οι «καβαλάρηδες του σίγουρου αλόγου», τα παιδιά των deals. Και βέβαια, πώς να ξεχαστούν τα χιλιάδες ευρώ που δαπανήθηκαν για να διασωθούν επικοινωνιακά ατυχείς επιλογές, την ώρα που το κόμμα ζητούσε, εν μέσω φορολογικής λαίλαπας, 20 ευρώ από κάθε μέλος;

- Μιλώντας για επικοινωνία, αυτή γνωρίζει την απόλυτη αποθέωση, άσχετα αν το 2009 ο Αντώνης Σαμαράς φώναζε, ορθά, για επαναφορά της ιδεολογίας στο προσκήνιο. «Διαγωνισμοί» για γελοία σηματάκια, forums, τηλεδιασκέψεις, πιγκ-πογκ, όλες οι συνταγές αλά Ομπάμα. Κάποια «φωτεινά μυαλά» δε δίστασαν να μετατρέψουν μάλιστα την ιστοσελίδα της Ν.Δ. σε «σούπερ-Κατερίνα» και μας καλούσαν να κλικάρουμε συνεχώς για να κερδίσουμε μια συνάντηση, όχι με το Σάκη Ρουβά, αλλά με τον Πρόεδρο (Φεβρουάριος 2011).

- Την οποία επικοινωνία, (σ.σ. απαραίτητη ως ένα βαθμό), σχεδιάζουν...επαγγελματίες του είδους, οι professional Politics, αυτοί που αντικατέστησαν τους Λούληδες και λοιπούς της περασμένης αρχηγίας. Αυτοί που, εδώ και χρόνια, μπορούν να πλασάρουν τα ίδια γραφιστικά και τα ίδια σλόγκαν σε ένα κόμμα και ένα σαλάμι. Και αυτοδιαφημίζονται σε παραπολιτικά site-γραφεία τύπου της Ν.Δ. που προαναφέρθηκαν. Φαίνεται αυτό το κόμμα έχει στο DNA του να απαξιώνει τα στελέχη του γι' αυτή τη δουλειά. Και τα αποτελέσματα το δικαιώνουν τόσο πολύ, ώστε η αλφαβήτα του Νεοδημοκράτη είναι το επικοινωνιακό έλλειμμα.

- Από την άλλη, το ιδεολογικό think tank της Ν.Δ., παραδόθηκε ως λάφυρο σε αυτούς που ειρωνεύονταν τον Πρόεδρο για τις αναφορές σε εθνικά δάκρυα και στα «παιδιά» τους που τον αποκαλούν «πολιτικό απολίθωμα». Κι έτσι, η χώρα καίγεται και το Ινστιτούτο συνεχίζει το μακάριο ύπνο των προηγούμενων χρόνων, πάντα υπό την υψηλή εποπτεία του κ. Καθηγητή.

- Το ιδεολογικό κενό, ίσως εν μέρει, να καλύφθηκε από το αξιόλογο εν τη γενέσει του, διαδικτυακό anti-όργανο του Προέδρου. Όμως η αποκρουστική και υποτιμητική προς τον κοινό νου προσωπολατρεία και δικαιολόγηση κάθε κωλοτούμπας και η αποκάλυψη της τακτικής «πουλάμε στους ιδεολόγους πατριωτικά όμορφα λόγια στο διαδίκτυο και δίνουμε στη συμμαχία “των προθύμων” τη λήψη των αποφάσεων» κατέστησαν αναξίοπιστο το όλο εγχείρημα.

- Με όλα αυτά, δεν είναι παράξενο που πληθαίνουν οι φωνές που λένε ότι έξω από τη Συγγρού, δεν υπάρχει Ν.Δ. Μόνο που ακόμα κι εκεί βασιλεύουν οι δυνάμεις του σκοταδισμού. Οι διαδρομιστές, οι κομισάριοι, οι παραγοντίσκοι, και οι αποτυχημένοι υπουργοί με το ύφος χιλίων καρδινάλιων. Αντίθετα, οι λίγοι έντιμοι, ταπεινοί και εθνικά σκεπτόμενοι καπελώθηκαν, απομακρύνθηκαν διακριτικά ή υποβιβάστηκαν στα υπόγεια, μεταφορικά και κυριολεκτικά. Αν λοιπόν αυτό είναι το κόμμα των αξιών και των αξίων που ευαγγελιζόταν ο Αντώνης Σαμαράς, τότε έχουμε διαφορετικές προσλαμβάνουσες και για τις αξίες και για τα κριτήρια όσων τις εφαρμόζουν. Εκτός κι αν, όπως ακούγεται, επικράτησε η άποψη «πρώτα θα γίνουμε κυβέρνηση και μετά θα φτιάξουμε το κόμμα». Μόνο που αυτά μας τα΄ παν κι άλλοι. Οι οποίοι, τουλάχιστον, ως υποψήφιοι αρχηγοί δεν έλεγαν «Αν δεν είμαστε άξιοι να φτιάξουμε το σπίτι μας, πώς θα διεκδικήσουμε την εξουσία ;»

Τέλος, οφείλω να επισημάνω και δύο θέματα ισχυρών συμβολισμών :

- Κάθε πολιτικός κρίνεται βραχυπρόθεσμα από τις εκλογές και μακροπρόθεσμα από την Ιστορία. Όσο κακό, λοιπόν, έκαναν και κάνουν οι «καραμανλικοί» στον Καραμανλή, άλλο τόσο κάνουν στον Αντώνη Σαμαρά κάποιοι «σαμαροφύλακες» που ασχολούνται συνεχώς με τον προηγούμενο Αρχηγό, προσπαθούν με το στανιό να τον αποστρατεύσουν, προτείνοντας τον ακόμα και για Πρόεδρο της Δημοκρατίας και βγάζουν απίστευτο κόμπλεξ εναντίον του. Είναι, δε, κωμικό να απαξιώνεται ο Καραμανλής, αλλά τα περισσότερα λαμόγια που είχε επιλέξει και συνετέλεσαν αποφασιστικά στην αποκαθήλωσή του, να βασιλεύουν επί ημερών Σαμαρά. Ο Καραμανλής τα πλήρωσε τα τραγικά λάθη του, όπως «πλήρωσε» σε...ξένο νόμισμα κάποιες ημιτελείς εθνικές επιλογές. Προς γνώση και συμμόρφωση αυτά, από κάποιον που δε δήλωσε ποτέ «καραμανλικός», ούτε όταν τέτοιοι δήλωναν και τα σκληρότερα «ντοράκια» και επικρίθηκε πολλάκις γι' αυτό. Αλλά διέθεσε όλες του τις μικρές δυνάμεις στην υποστήριξή του, έστω κι αν οι στιγμές υπερηφάνειας ήταν ελάχιστες και οι απογοητεύσεις αμέτρητες, από το «βασικό μέτοχο» μέχρι τον τρόπο εξόδου του.

- Στις 31 Μαΐου 2011 ο Αντώνης Σαμαράς επισκέφθηκε τον τάφο του Βενιζέλου, έπλεξε το εγκώμιο του «μεγάλου Έλληνα ηγέτη» και εκθείασε «την τέχνη της διαπραγμάτευσης», όπως μετονόμασε τον καιροσκοπισμό, την οσφυοκαμψία και τη δουλική εξυπηρέτηση των «συμμάχων», που διέκριναν τον πολιτικό που κατέλαβε την εξουσία τρεις φορές, εν μέσω ξένων λογχών. Δεν γνωρίζω αν η κίνηση έγινε για να αυξηθούν οι ψήφοι στην Κρήτη. Όπως και να' χει, καλώς έπραξε, αν αυτά πιστεύει. Μόνο που έπρεπε να μας τα πει πριν καταθέσει την υποψηφιότητα του για την αρχηγία. Τον ενημερώνω, δε, ότι ένα μεγάλο κομμάτι του κόσμου που τον εξέλεξε, περίμενε να τον δει να καταθέτει στεφάνι στο περιστύλιο της δολοφονίας του Ίωνος Δραγούμη, που απέχει καμιά κατοσταριά μέτρα από την ιστορική έδρα του κόμματος. Φαίνεται, όμως, ότι οι ιδέες και η στάση ζωής που συγκίνησαν την Πηνελόπη Δέλτα περισσότερο από την οικογενειακή της πολιτική παράδοση, κρίνονται κατακριτέες και δεν έχουν απήχηση στους απογόνους της. «Εθνικιστές Αντώνη μου, εθνικιστές».

Για όλους τους παραπάνω λόγους, όποτε κι αν γίνουν οι εθνικές εκλογές, δε θα ψηφίσω Αντώνη Σαμαρά. Άλλωστε, Πρωθυπουργός θα γίνει και χωρίς την ψήφο μου. Οι εξετάσεις δόθηκαν, τις πέρασε μετ' επαίνου κι αν χρειαστεί θα δημιουργηθεί ένα σκηνικό που θα του επιτρέψει να ξαναπροβάλει πατριωτικά και ηγετικά αντανakλαστικά, που αυτή την ώρα τίθενται σε αμφισβήτηση. Πρωθυπουργός θα γίνει γιατί έτσι λένε τα «γραμμένα». Μόνο που ακριβώς αυτά τα «γραμμένα» νομίζαμε ότι πολεμούσαμε όταν αγωνιζόμασταν για την εκλογή του στην αρχηγία.

Βέβαια, υπάρχει και η πιθανότητα όταν ο Αντώνης Σαμαράς αναλάβει τις τύχες της χώρας, να «βγάλει τη γλώσσα» στους ντόπιους και ξένους κατακτητές, να αναφωνήσει «σας την έφερα» και να εξαπολύσει ανηλεή πόλεμο εναντίον τους, ακολουθώντας τα...χλιμιντρίσματα της Ιστορίας. Θα αποτελέσει την πιο λυτρωτική διάψευση μου και θα με μετατρέψει αυτόματα σε ταπεινό προσκυνητή της εθνικής και στρατηγικής του ιδιοφυΐας. Αλλά αυτή η πιθανότητα φαντάζει σήμερα λιγότερο ισχυρή, ακόμα κι απ' την έλευση των Ελλοχίμ που θα σώσουν τη χώρα. Γι' αυτό και την χαρίζω στους εναπομείναντες πιστούς της «Ελλάδας της Ελπίδας». Τους υπενθυμίζω, όμως, ένα λατινικό ρητό που μου δίδαξε πρόσφατα ένας στενός φίλος και συμμαχητής : «Chi di speranza vive disperato muore» δηλ. «Όποιος ζει με την ελπίδα, πεθαίνει απελπισμένος».

Γνωρίζω πως αυτή η επιστολή δε θα περάσει απαρατήρητη σε κάποιους.

Ορισμένοι θα τη θεωρήσουν οριστική απαλλαγή από έναν ακόμα «γραφικό», «εθνικιστή», «ακραίο». Πλανώνται πλάνην οικτράν. Θα με βρίσκουν απέναντί τους συχνότερα από ποτέ, με τις ελάχιστες δυνάμεις που μπορώ να αντιπαρατάξω.

Μερικοί θα την αποκαλέσουν πολιτική αυτοκτονία και καταδικαστική για κάθε σκέψη πολιτικής καριέρας ή μελλοντικής «αξιοποίησης». Τους απαντώ ότι αν οι καριέρες χτίζονται διά της σιωπής τις επιστρέφω στα μούτρα τους κι αν έτσι νοείται η «αξιοποίηση», τότε «γαμώ τα υπουργεία τους», που λέει και το άσμα.

Τέλος, κάποιοι θα λυπηθούν πραγματικά, νομίζοντας ότι εγκαταλείπω τους κοινούς αγώνες ετών. Επειδή είναι οι μόνοι που με ενδιαφέρουν, τους διαβεβαιώ ότι αργά ή γρήγορα θα ξαναβρεθούμε σε πολύ σημαντικότερα μέτωπα, ο ένας δίπλα στον άλλον, πιο ενωμένοι από ποτέ.

Και επειδή η αυτοκριτική επιβάλλεται, πρέπει να ξεκαθαρίσω τα εξής : Για πολλά χρόνια πίστευα ότι το υπάρχον πολιτικό σύστημα θα αλλάξει εκ των έσω, γι' αυτό και το υπηρέτησα. Έκανα λάθος. Τεράστιο λάθος. Αλλά διεκδικώ το δικαίωμα να αλλάξω γνώμη. Άλλωστε, «και τα βουνά αλλάζουν». Μόνο αυτό το σύστημα δεν αλλάζει, γιατί δεν έχει καμία κοινή αξία με τους απλούς ανθρώπους. Δεν διορθώνεται γιατί είναι μια μηχανή που ποτέ δε θα δεις και δεν θα αγγίξεις τον εσωτερικό της μηχανισμό. Είναι μονταρισμένη να αυτοεξυπηρετείται και να απορροφά μέχρι μετάλλαξης κάθε διαφορετική φωνή ή να την αποβάλλει ως ξένο σώμα.

Αυτό το σύστημα δεν αλλάζει. Μόνο καταστρέφεται. Ωστε πάνω στις στάχτες του να χτιστεί από την αρχή μια καλύτερη Πατρίδα.

Δε μετανιώνω για τα προηγούμενα χρόνια, γιατί έπραττα αυτό που θεωρούσα σωστό. Αλλά οφείλω να ζητήσω συγγνώμη για όλες τις φορές που έκανα «τα στραβά μάτια», για τους λίγους ή πολλούς που έπεισα να ακολουθήσουν ψεύτικες ελπίδες και γιατί έγινα γρανάζι αυτού του συστήματος. Έστω κι αν τα δύο τελευταία έγιναν χωρίς να τα συνειδητοποιώ.

Όσο για τον Αντώνη το Σαμαρά, το μόνο εν ζωή πολιτικό που πίστεψα τόσο βαθιά και με τόση αφοσίωση, τον ευχαριστώ :

- Πρώτον, για την εμπιστοσύνη ή την ανοχή που επέδειξε προς το πρόσωπό μου για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Γιατί, άλλο πράγμα η πολιτική διαφωνία και άλλο η αχαριστία.
- Δεύτερον, γιατί άλλαξε το σήμα της Ν.Δ., που εκπροσωπούσε τόσα πολλά για κάποιους εξ' ημών, αντικαθιστώντας το με αυτή την κατσαρή μουτζούρα. Έτσι αποκόπηκε και ο τελευταίος συμβολικός-συναισθηματικός δεσμός με το κόμμα.
- Και τρίτον, γιατί, με την τόσο ραγδαία αλλαγή στάσης, μου έδωσε ένα πολύ οδυνηρό, αλλά εξαιρετικά διδακτικό χαστούκι για να σταματήσω να πιστεύω σε Μεσσίες.

Γνωρίζοντας την αγάπη του για τον Ελύτη, τώρα που «είναι καιρός να γνωριστούν οι θάλασσες με τους κινδύνους», του αφιερώνω μερικούς στίχους που ίσως έχει καιρό να διαβάσει :

*Ήρθαν  
ντυμένοι «φίλοι»  
αμέτρητες φορές οι εχθροί μου  
το παμπάλαιο χώμα πατώντας.  
Και το χώμα δεν έδεσε ποτέ με τη φτέρνα τους  
Έφεραν  
το Σοφό, τον Οικιστή και το Γεωμέτρη,*



*Βίβλους γραμμάτων και αριθμών,  
την πάσα Υποταγή και Δύναμη,  
το παμπάλαιο φως εξουσιάζοντας.  
Και το φως δεν έδεσε ποτέ με τη σκέπη τους.*

*.....  
Αδελφοί μας εγέλασαν !*

Συμπατριώτες,

Ο τόπος χρειάζεται Εθνική Επανάσταση.

Επανάσταση αληθινή και προερχόμενη από όλα τα κοινωνικά, επαγγελματικά και ιδεολογικά στρώματα του ελληνικού λαού που δεν αποδέχονται τον κατακτητή.

Επανάσταση αυθόρμητη και πατριωτική όπως η αντίδραση της 28<sup>ης</sup> Οκτωβρίου. Όχι «πορτοκαλί», μουσαντένια και με κανάλια-χορηγούς επικοινωνίας, όπως οι «αγανακτισμένοι», που λειτούργησαν ως αμορτισέρ απορρόφησης κραδασμών και πλάνης για πολλούς αγνούς συμμετέχοντες.

Επανάσταση για τις ελληνικές αξίες, όχι για τα φράγκα που έχασε ο καθένας μας.

Σε όποιον τα παραπάνω ακούγονται αντιδημοκρατικά, μάλλον δεν έχει αντιληφθεί ότι δημοκρατία και ισονομία δεν υφίστανται στη χώρα εδώ και δεκαετίες. Εκτός κι αν είναι θιασώτης της δημοκρατίας των ολίγων που καταδυναστεύουν τους πολλούς.

Σε όποιον ακούγονται βίαια, μάλλον δεν έχει αντιληφθεί την παρά φύσιν βία και ασέλγεια που ασκείται κατ' εξακολούθηση στους Έλληνες. Και στους Ευρωπαίους που έπονται.

Σήμερα δεν υπάρχουν κόμματα και διαχωριστικές γραμμές.

Το Μέτωπο είναι αυστηρά πατριωτικό και αντιμνημονιακό και περιλαμβάνει τον καθένα που ασπάζεται τα ιερά και τα όσια του Ελληνισμού, άσχετα από ποιο χώρο προέρχεται.

Ο αντίπαλος την παρούσα στιγμή είναι ένας : Τα προσκυνημένα τσιράκια της Νέας Τάξης Πραγμάτων που απεργάζονται κατάργηση των εθνών, παγκόσμιο νόμισμα και εν τέλει παγκόσμιο κυβερνήτη. Αυτούς πολεμάμε, ακόμα κι αν ξεκινάμε από διαφορετική αφετηρία. Για όλα τα υπόλοιπα δεν είναι καιρός να διαφωνήσουμε.

Πολεμάμε για Επανάσταση που θα ποιήσει δίκαιο. Βασισμένο στις εξής 10 αρχές :

- Το ποσοστό του ελλείμματος στο οποίο βασίστηκε η προσφυγή στο ΔΝΤ είναι προϊόν απάτης.
- Τα Μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις είναι παράνομα βάσει του Διεθνούς Δικαίου και αντισυνταγματικά βάσει του ελληνικού Συντάγματος. Καμία αποδοχή, καμία αναγνώριση.
- Καμία αποδοχή του χρέους γιατί μέρος του είναι παράνομο, επαχθές και απεχθές. Καμία αναγνώριση στα τοκογλυφικά χρεολύσια.
- Σύσταση Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου για την εξακρίβωση του μεγέθους του επαχθούς χρέους και την αποκάλυψη όλων των πιστωτών μας. Αποδοχή μόνο του νομίμου χρέους και τόκων που θα προκύψουν και δρομολόγηση της αποπληρωμής τους υπό τη δικαιοδοσία του ελληνικού δικαίου και όχι του αγγλικού, όπως προβλέπουν οι παράνομες δανειακές συμβάσεις.
- Η ψήφιση του Μνημονίου χωρίς αυξημένη πλειοψηφία και η κατοχική συγκυβέρνηση είναι προϊόντα συνταγματικής εκτροπής.

- Διεκδίκηση μέχρις εσχάτων συμφηφισμού του νομίμου χρέους με την πληρωμή των γερμανικών αποζημιώσεων και την επιστροφή των κατοχικών αναγκαστικών δανείων από το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.
- Άμεση δημιουργία και εφαρμογή ξεκάθαρα συνταγματικού πλαισίου που καθορίζει τις προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών Μ.Μ.Ε. και την ασυμβατότητα μεταξύ ιδιοκτητών Μ.Μ.Ε. και εργοληπτών του δημοσίου. Έναντι οποιουδήποτε κόστους.
- Διαμόρφωση εθνικού σχεδίου οικονομικής ανάπτυξης με κύριο προσανατολισμό την μετατροπή της οικονομίας σε παραγωγική. Έγκριση του σχεδίου με δημοψήφισμα. Άμεση ανακήρυξη ΑΟΖ. Άμεση αξιοποίηση του εδαφικού και υπεδαφικού πλούτου της χώρας.
- Υπαγωγή των τραπεζών στο εγκεκριμένο σχέδιο εθνικής ανάπτυξης. Κρατικοποίηση όσων δεν το υποστηρίζουν στην πράξη.

Συμμαχητές και συμμαχήτριες,

Η μάχη είναι δύσκολη. Κι ο αντίπαλος έχει υπεροπλία σε όπλα, χρήμα και παραπλανητικές τακτικές. Αλλά θα βασιστούμε στην άγνοια κινδύνου και το αδούλωτο φρόνημα. Και στις δύσκολες στιγμές θα κοιτάμε πίσω για να πάρουμε κουράγιο. Από τις πολεμικές ιαχές του Λεωνίδα. Από την Πολιτεία του Πλάτωνα. Από την στρατηγική του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Από τον ηρωισμό του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Από το θάρρος του Καραϊσκάκη. Από την εντιμότητα του Καποδίστρια. Από την ορμή του Παύλου Μελά. Από την ευρύτητα πνεύματος του Δραγούμη. Από το ΟΧΙ του Μεταξά. Από τη διδασκαλία του Μακαριστού Χριστόδουλου.

Και θα νικήσουμε!

Μέχρι να τα καταφέρουμε η συζήτηση περί κομμάτων είναι δευτερεύουσα και παρελκυστική. Όταν αναπνεύσουμε ξανά αέρα ελευθερίας, τότε και μόνο τότε αξίζει να δομήσουμε καινούριο πολιτικό σύστημα και να αναπτύξουμε τις διαφορετικές μας απόψεις για τα επιμέρους ζητήματα.

Τότε θα έχει αξία η ίδρυση μίας νέας εθνικής, κοινωνικής, λαϊκής δύναμης. Μακριά από Στοές, Λέσχες και κολλέγια εκκολλητόμενων ηγετών. Μίας δύναμης που θα μάχεται για τη Σημαία και το Σταυρό, όχι για το Γνώμονα και το Διαβήτη. Μίας δύναμης που θα εκφράσει, επιτέλους, όσους από εμάς πιστεύουμε στο έθνος, την κοινωνική δικαιοσύνη, την καλλιέργεια της εθνικής παιδείας ως δομικό στοιχείο του Κράτους, τον ελληνικό πολιτισμό και τα ατομικά δικαιώματα. Με αυτή την ιεράρχηση.

Υ.Γ. Γνωρίζοντας το αντικαταστατικό των γραπτών μου, σε περίπτωση που οι ιθύνοντες της Συγγρού με έχουν ξεχάσει στα κατάστιχά τους, παρακαλώ όπως πράξουν τα δέοντα. Δεν αναφέρω τη λέξη διαγραφή γιατί διαγράφεται από κάτι που υπάρχει. Και η Ν.Δ., όπως την είχαμε στο μυαλό, έχει σταματήσει προ πολλού να υπάρχει. Είτε ως εκφραστής της ιδεολογίας που υπερασπίστηκε σε αιματηρά χρόνια ο τσοπάνος παππούς μου από το Μεγάλο Ελευθεροχώρι Λαρίσης. Είτε ως η παράταξη του Αβέρωφ για την οποία αγωνίστηκε ο πατέρας μου. Είτε ως το κόμμα που δε φοβόταν τους δρόμους και τις πλατείες και επέλεξε να το υπηρετήσω πριν 15 χρόνια. Εξελίχθηκε, με ευθύνη όλων μας, σε ένα κόμμα-τραβεσί, που εδράζει στο φυσικό του χώρο.

Καληνύχτα κι ευχαριστώ για τις αναμνήσεις !